

Rippl-Rónai József: Kalitkás nő, 1892

Az emberlakta világ alapvető készítése ősidőktől fogva, hogy keressük az állatok közelségét. Jó érzés magunk mellett tudni valakit (valakiket), aki él, lélegzik, viselkedik, és mégis olyan gyökeresen más, mint mi. Keressük a közelségüket, mert jó megsimogatni, mert érzelmeket mozdítanak meg bennünk, vagy csak egyszerűen csodáljuk a szépséget, az izgalmasra formatervezett alakot, színeket...

Tartjuk őket – de hogyan? Mert az önmagában kevés, hogy nekünk jó a létezésük! Cserébe azért a sok jóért, amit kapunk tőlük, figyelni kell rájuk: úgy tartani az életterünkben, ahogy az nekik is megfelel. Így tisztességes a játék.

M. Zs.